

MATERIAŁY DO FORMACJI PERMANENTNEJ RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE NA ROK 2015/2016

CZERWIEC 2016

Światowe Dni Młodzieży – nasze zaangażowanie

Formacja przebiega w tym roku pod hasłem: „Duch mówi do Kościołów”. Ostatnie już spotkanie z tej serii odnosi się do jednego z najważniejszych „znaków czasu” dla Kościoła w tym roku, jakim są Światowe Dni Młodzieży i jest okazją do ewangelicznej rewizji życia na temat zaangażowania wspólnot naszego ruchu, zwłaszcza diakonijnych, w to ważne dzieło Kościoła.

EWANGELICZNA REWIZJA ŻYCIA

▪ **Widzieć**

Analiza:

Jaki jest aktualny stan przygotowań do Światowych Dni Młodzieży i nasze w nich zaangażowanie?

- przygotowanie duchowe uczestników
- przygotowania w mojej parafii (zapewnienie noclegów, przygotowanie programu, sprawy organizacyjne, środki materialne...)
- przygotowania w mojej diecezji (zaangażowanie w program diecezjalny...)
- przygotowania do udziału w ŚDM w Krakowie (wyjazd z grupą parafialną bądź diecezjalną, wolontariat, festiwal młodych, inne posługi...)
- moja modlitwa w intencji ŚDM
- plany „zagospodarowania” uczestników, wolontariuszy i organizatorów ŚDM po wakacjach; spotkania dla nich

▪ **Osądzić**

O co właściwie chodzi w ŚDM? Dlaczego mamy się w nie angażować?

(na podstawie przedstawionych poniżej wypowiedzi św. Jana Pawła II uczestnicy spotkania dzielą się tym, jak rozumieją cele Światowych Dni Młodzieży, po czym odbywa się rozmowa, na ile kształtują one świadomość naszego udziału w przygotowaniach i organizacji tego dzieła)

Ojciec święty Jan Paweł II o znaczeniu Światowych Dni Młodzieży

Najpierw przy okazji Jubileuszowego Roku Odkupienia, a potem w związku z Międzynarodowym Rokiem Młodzieży, ogłoszonym przez ONZ (1985), młodzi zostali zaproszeni do Rzymu. I to był początek. *Nikt nie wymyślił Światowych Dni Młodzieży. Oni sami je stworzyli.* Takie Dni, takie spotkania stały się odtąd potrzebą młodzieży na wszystkich miejscach świata. Niejednokrotnie są

one dla duszpasterzy, a także dla biskupów wielkim zaskoczeniem. Przerastają to, czego oni sami oczekiwali.

Światowe Dni Młodzieży stały się wielkim i fascynującym świadectwem, jakie młodzież daje o sobie, stały się potężnym środkiem ewangelizacji. *Jest bowiem w młodych ludziach olbrzymi potencjał dobra i twórczych możliwości.* Ilekroć znajduję się na spotkaniach z młodymi w jakimkolwiek miejscu świata, *czekam przede wszystkim na to, co oni zechcą mi powiedzieć o sobie*, o swoim społeczeństwie, o swoim Kościele. I zawsze im to uświadamiam. „Nie jest wcale najważniejsze, co ja wam powiem – ważne jest to, co wy mi powiecie. Powiecie niekoniecznie słowami, powiecie waszą obecnością, waszym śpiewem, może nawet waszym tańcem, waszymi inscenizacjami, wreszcie waszym entuzjazmem”.

Potrzeba nam tego młodzieżowego entuzjazmu. Potrzeba nam tej radości życia, którą mają młodzi. W tej radości życia jest coś z tej pierwotnej radości, jaką miał Bóg, stwarzając człowieka. Młodzi mają w sobie właśnie tę radość. Jest ona w każdym miejscu ta sama, a równocześnie inna, oryginalna. Potrafią ją po swojemu wypowiedzieć. *To wcale nie jest tak, że papież prowadzi młodych z jednego krańca globu ziemskiego na drugi. To oni go prowadzą.* I choć mu przybywa lat, każą mu być młodym, nie pozwalają mu zapomnieć o jego własnym doświadczeniu, o jego własnym odkryciu młodości i jej wielkiego znaczenia dla życia każdego człowieka. Myślę, że to wiele tłumaczy”.

W dniu inauguracji pontyfikatu, 22 października 1978 roku, już po zakończeniu liturgii, powiedziałem do młodych ludzi na Placu św. Piotra: „Wy jesteście nadzieją Kościoła i świata – wy jesteście moją nadzieją”. Te słowa wciąż bywają przypominane.

Młodzi i Kościół... Podsumowując, pragnę powiedzieć, że *młodzi szukają Boga*, szukają sensu życia, szukają ostatecznych odpowiedzi: „co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?” (Łk 10, 25). W tym szukaniu młodzi nie mogą nie spotkać się z Kościołem. *I Kościół też nie może nie spotkać się z młodymi.* Trzeba tylko, ażeby Kościół miał dogłębne zrozumienie tego, czym jest młodość, jakie jest znaczenie młodości dla każdego człowieka. *Trzeba także, ażeby młodzi rozpoznali Kościół, ażeby dostrzegli w nim Chrystusa*, który idzie poprzez wieki z każdym pokoleniem, z każdym człowiekiem, idzie jako Przyjaciel. Ważny jest ten dzień w życiu, w którym młody człowiek przekona się, że to jest jedyny Przyjaciel, który nie zawodzi, na którego można zawsze liczyć (*Przekroczyć próg nadziei*, Lublin 1994, s. 103 i n.).

Celem Światowych Dni Młodzieży jest wspólnotowe wyznanie wiary w Jezusa Chrystusa: „Zasadniczym celem Dni jest skupienie wiary i życia każdego młodego człowieka wokół osoby Jezusa, tak aby On stał się trwałym punktem odniesienia oraz prawdziwym światłem dla każdej inicjatywy i dla wszelkich działań wychowawczych wśród nowych pokoleń. Taki jest «refren» każdego Światowego Dnia. Wszystkie zaś razem Dni Młodzieży obchodzone w minionym dziesięcioleciu jawią się jako nieustanne, naglące wezwanie do budowania życia i wiary na skale, którą jest Chrystus” (List ojca świętego do kard. E. F. Pironio z okazji seminarium zorganizowanego w dniach 13–16 maja 1996 r. w Częstochowie, za: „L’Osservatore Romano” 7–8/1996).

Światowe Dni Młodzieży są uroczystym potwierdzeniem „tak” Chrystusowi. Są także wyjątkową okazją do odnowienia decyzji opowiadania się za Chrystusem: „W świetle powierzonego nam przez Chrystusa misyjnego zadania widać wyraźnie sens i znaczenie Światowych Dni Młodzieży organizowanych w Kościele. Uczestnicząc w tych spotkaniach, młodzi pragną potwierdzić i odnowić ich „tak” powiedziane Chrystusowi i Jego Kościołowi, powtarzając za Izajaszem: „Oto ja, poślij mnie!” (Iz 6, 8) (Orędzie na VII ŚDM, 1992, za: „L’Osservatore Romano” 2/1992).

Spotkania te, przeżywane przez młodzież w duchu wiary pod przewodnictwem ojca świętego, są okazją do przemyślenia przez młodych ludzi prawd dotyczących ich miejsca w Kościele i w świe-

cie: „Światowe Dni i Spotkania Młodzieży to opatrnościowe chwile refleksji, które pozwalają młodym zastanowić się nad ich najgłębszymi pragnieniami, umocnić świadomość przynależności do Kościoła, a także wyznawać, z coraz większą radością i odwagą, wspólną wiarę w Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego” (Orędzie na VIII ŚDM, 1993, za: „L'Osservatore Romano” 10/1992).

zebrał bp Henryk Tomasik

▪ **Działać**

- Co możemy zrobić, żeby wykorzystać możliwości naszej wspólnoty/ kręgu czy poszczególnych osób, aby „dołożyć swoją cząstkę” do ŚDM?
- Konkretnie postanowienia na podstawie przypominanych celów organizacji ŚDM i aktualnego stanu przygotowań.

▪ **Modlitwa**

Zaproponowana przez prowadzących, adekwatna do ich rozeznania potrzeb i sytuacji danej grupy. Na koniec warto też posłużyć się oficjalną modlitwą Światowych Dni Młodzieży:

**„Boże, Ojczy miłosierny,
który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie,
i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu,
Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka”.**

**Zawierzamy Ci szczególnie
ludzi młodych ze wszystkich narodów, ludów i języków.
Prowadź ich bezpiecznie po zawiłych ścieżkach
współczesnego świata
i daj im łaskę owocnego przeżycia
Światowych Dni Młodzieży w Krakowie.**

**Ojczy niebieski,
uczyn nas świadkami Twego miłosierdzia.
Naucz nieść wiarę wątpliwym,
nadzieję zrezygnowanym,
miłość oziębłym,
przebaczenie winnym i radość smutnym.
Niech iskra miłosiernej miłości,
którą w nas zapaliłeś,
stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca
i odnawiającym oblicze ziemi.**

Maryjo, Matko miłosierdzia, módl się za nami.

Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

Święta sestro Faustyno, módl się za nami.